

a hideg. A strandi kivégzőosztagnak Korompay (Kronpecher) Gusztáv volt a parancsnoka.⁷²

A vérfürdő valódi méretei csak akkor váltak láthatóvá, amikor a Dunán elolvadt a jég, és az áldozatok tetemei a felszínre úsztak. A vérengzés tényéről azonban szinte azonnal értesült Budapest. Bács-Bodrog vármegye főispánja, Deák Leó⁷³ január 23-án délután átjutott a vesztegzáron, és telefonált feletteseinek Budapestre, gyaníthatólag még Keresztes-Fischert is felhívta. Budapestről elrendelték, hogy a lövöldözésnek azonnal vessenek véget. Feketehalmy-Czeydner az utasításnak megfelelően este 7 óra tájban közhírré tette, hogy a megyei főispán kívánságára a katonai akció este 9-kor befejeződik. Egyes források szerint Szombathelyitől Feketehalmy-Czeydner azt az utasítást kapta, hogy január 22-én fejezze be a tisztogatást, de csak 48 órával később állította le az akciót.

A lakosságnak szóló közlés azt célozta, hogy utólagosan igazolja, amit a katonaság az előző három nap folyamán cselekedett, de egyben figyelmeztetést is tartalmazott, hogy ha bárki akár csak egyetlen ujjal is bántja a katonaságot vagy a csendőrséget, az illetőt minden további nélkül kivégzik. Ha pedig a tettest nem találják meg, akkor egy előre elkészített névjegyzék alapján 20 embert lefognak, és rajtuk torolják meg a történeteket.⁷⁴

További kegyetlenkedések. Újvidéken leállították ugyan a tisztogató műveleteket, de azok Óbecsén és Szenttamáson tovább folytatódtak. Óbecsén egyenként szedték össze a zsidókat és szerbeket, majd internálták őket.⁷⁵

Statisztikai összegezés. A délvidéki vérengzéseknek 3309 személy esett áldozatául, köztük 141 kisgyerek, 299 asszony és öreg. Az áldozatok között 2550 szerb és kb. 700 zsidó volt. Egyedül Újvidéken 879 embert gyilkoltak le, köztük 53 nőt és gyereket, 90 idős személyt. Az újvidéki áldozatok sorában volt 550 zsidó, 292 szerb, 13 orosz (jórészt olyanok, akik annak idején a Vrangel-féle hadseregben szolgáltak, majd Újvidéken telepedtek meg kicsiny kolóniát alkotva), valamint 11 magyar.⁷⁶

A megszárlás fogadtatása. A megszárlás részletei csak azután váltak ismertté, hogy a kijárási tilalmat feloldották, és jó néhányan a Délvidékről Budapestre menekültek vagy oda érkeztek látogatóba. A tisztességes magyarokat mélységesen megrázta azoknak a rettenetes kegyetlenkedéseknek a híre, amelyeket magyar katonák és csendőrök jobbára sváb-német származású magas rangú tisztjeik parancsára véghezvittek. Mindenfelől egyre erőteljesebben szólalt meg az a követelés, hogy rendelkezjen el vizsgálót az ügyben. Ilyen értelmű kérdések hangzottak el az országgyűlés